

Rafael Catalá, t'estic veient

«El govern espanyol es veu assetjat per la seva inacció. Per haver esperat que els catalans ens devoréssim entre nosaltres, que per altra banda era una previsió plausible»

Un dels jugadors més famosos i premiats de la història del beisbol fou Lawrence "Yogi" Berri, *catcher* dels *New York Yankees*, un xerraire impenitent, rei del *trash-talking*. Era un tipus d'aquells genials perquè quan de tant parlar sovint s'equivocava i deixava anar sentències d'aquelles que avui estarien escrites en una tassa de tè.

És seva aquesta: "Puc observar molt quan miro". Aquest "maloprisme" (cerqueu la paraulota) pot ser una tonteria, o bé una d'aquelles obvietats que ens va bé recordar per posar-nos a lloc. Mirem, i observem va. Com diu un savi gironí nascut a Figueres, té una certa coherència que els mateixos que es ventaven d'haver destrossat el sistema sanitari català siguin els que ens estiguin acusant de rebel·lió o, en el seu defecte, de malversació de fons o del que sigui. Deuen ser les coses del bloc borbònic. I hem d'estar atents.

El termòmetre d'Espanya, del govern del regne, és Rafael Catalá. Diputat per Cuenca que ara fa de ministre de Justícia. Fa uns dies li va etzibar al diputat Carles Campuzano que tenia molta sort de poder anar lliurement amb el llacet groc que tantíssim l'ofèn perquè no hi ha presos polítics. Nervis. I ara ja va a pels presos polítics, que sí existeixen, i que estan a les presons d'Alcalá-Meco, d'Estremera i de Soto del Real. En aquest cas, el passat dimarts al Tribunal Suprem, el conseller de Territori, Josep Rull, va elevar el to davant del jutge Pablo Llarena. És el que toca. Rull li va posar el dit a l'ull denunciant que Llarena que ha perdut el prestigi, que està seguint el full de ruta del ministre de Justícia i que no actua amb la divisió de poders que sí que ha demostrat Alemanya. Pim, pam. Llarena aquests dies ha estat notificant als polítics independentistes empresonats el seu processament per rebel·lió. Suposo que no devia entendre res. De fet, ara persegueix a Montoro el pobre Llarena.

Ens volen agenollats. Per tant no és d'estranyar que el nostre ministre de Justícia preferit respongués al conseller Rull que "ofenent un jutge dient que actua al dictat d'una tercera persona no li donarà rèdit en el seu procés judicial". Gràcies per la preocupació senyor Catalá. I és que per al ministre de Justícia dels ulls petits aquestes declaracions són "impròpies" d'un sistema on hi ha llibertat i assegura que a l'Estat hi ha "justícia independent i ningú li diu a un jutge què ha de fer". esclar, esclar. Per si de cas, i sobre la suposada violència a Catalunya l'1 d'octubre i altres diades assenyalades, el ministre ja ha deixat la bomba: "Si el debat és si hi ha hagut o no violència suficient, el Tribunal Suprem diu que hi ha més de 100 episodis de violència". I si no ja els hi posarem, li ha faltat dir. Nervis dels bons.

Catalá és el termòmetre, i està bullint. El govern espanyol es veu assetjat per la seva inacció. Per haver esperat que els catalans ens devoréssim entre nosaltres, que per altra banda era una previsió plausible. A mesura que passa el temps s'adonen que perden i de que, amb paciència, guanyarem. Un castellà digne, més digne que Catalá, va deixar escrit: ?confia en el temps, que acostuma a donar dolces sortides a moltes dificultats amargues?. Hi confiem.